

KUSURLARI GÖRMEK*

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Cenâb-ı Feyyâz-ı Mutlak, cümlemizden ve cümlelerimizden razı olsun... Bugün, –Allah'ın rahmetine ümitlenerek, belki bu hastalığımız orada geçer diyerekten– Mekke-i Mükerrreme'ye gitmeye niyet ettik. Size de bu arada birkaç nasihat... Bildiğiniz şeyler, onları size hatırlatmak istiyorum.

Bu hatırlattığım şeyleri hepimiz bilirsiniz de; bunu bütün kardeşlerimize, hatta bütün müslümanlara yaymaya –elinizden geldiği kadar– çalışmanızı rica edeceğim.

a. Günahlar En Büyük Hastalıklar

Günahlar, en büyük afetlerdir. Bugün, hastalıkların en kötüsü –Allah korusun– kanserdir. Kanserden daha fenadır, günahların en ufağı... Büyükleri daha fenâ... Onun mukabili olmaz. Kanserden, vebadan, koleradan, envaından nasıl korkup kaçırıyorsak, günahlardan da öyle korkup kaçmak lâzım! Bu günahlardan kaçamadıkça, işte bir koleralı, bir vebalı, bir kanserli ne ise, halimiz o olur. Ayakta gezeriz ama o hastanın hali ne olacak? İşte o kadar.

Onun için, günahları çok gösteriyorlar.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bunlardan kaçıp kurtulmak, bugünkü fırtınada çok zor! Çok zor... Mümkün değil demeyelim ama, çok zor yâni...

Onun için, büyüklerimiz üç şey üzerinde durmuşlar; “Bu üç şeyi elde edebiliyorsan, kötülüklerden kurtulursun. İyilikler de bu için peşinden gelir. İyilikleri elde ettikten sonra, kötülükler de bu için olduğu yere sokulamaz!” demişler. Yani günahlardan da bu suretle kurtulursun.

Bu üç şeyden birisi –birkaç defa tekrar etmiştim, zararı yok– mahviyet diyorlar; yokluk... Kendine benlik verme, benim deme! Hocaysan, hocalığı veren Allah... Alimsen, hafızsan, hafızlığı veren Allah... Zenginsen, zenginliği veren yine Allah... Kuvvet kudret sahibiysen, onları veren yine Allah... Bunları kendine mal etme! Bu, benim sa’y ü gayretimle olmuştur deyip de, meydana çıkma! Çünkü bu meydana çıkanlar, Firavunlar misali helâk olur giderler; Allah esirgeye... Bugünkü fitnelerin, felaketlerin başı da, bu benlikten kopuyor. Benlikler oldukça, fitneden fesattan kurtulamayız. Onun için uzun bahis yapmışlar, bu benliğin yıkılması hakkında. Sözü kolaysa da yapması zordur. İnsan okudukça, kendine bir varlık gelir, benlik gelir tabiatıyla... “Benim!” der. Yükseldikçe insan, benlik de o mertebede yükselir, yükseldiği kadar. İşte bunu görebilmek en büyük bir hüner! Uzun...

b. Kimsenin Kusuruyla Meşgul Olma!

İkincisi: “Kimsenin günahıyla, kusuruyla meşgul olma!” demişler. Benim sözüm değil bunlar,

büyüklerin topladığı sözler. Çünkü kusurlarla meşgul olunca, hayatta kendimize yaşayacak zaman kalmaz! Çok insan var. Bunların hepsinin çeşitli günahları var. Kendimizin de var. Bunların hepsinin günahlarıyla uğraşırsak, vay halimize! Allah demeye vaktimiz bile kalmaz. Binâen aleyh, kimsenin kusuruyla meşgul olma ve kimsenin günahıyla yine onu muâheze etme! Allah'a yalvar, "Allah'ım, yâ Rabbim, bunu bundan kurtar!" de. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

مَنْ سَتَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمِ فِي الدُّنْيَا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ

(حم.ش.كر. عن أبي هريرة)

(*Men setera ehâhü'l-müslimi fi'd-dünyâ*) "Bir kimse dünyada müslüman kardeşinin ayıbını görür de örterse, (*seterahu'llâhu yevme'l-kıyâme*) Allah-u Teâlâ Hazretleri de kıyamet gününde onun ayıbını örter."

Yalnız birkaç yerde müsaade etmişler, onlar da nadirattandır. Meselâ, insanın yanına yankesici gelse; "Bak, cebine dikkat et! Yanındaki yankesicidir." diye ikaz; bu müstesna... Bunun gibi. Fakat sâir mes'elelerde hep Allah'a havale et! Sen, müslüman kardeşinin ayıbını ört,

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.522, no:10771; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.V, s.327, no:26566; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.II, s.21, no:1021; Dâra Kutnî, *İlel*, c.X, s.187; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LXII, s.128, no:7898; Ebû Hüreyre RA'dan. *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.347, no:563; *Kenzü'l-Ummâl*, c.III, s.445, no:6382.

kat'iyyen açmaya çalışma!

Hepimizde ayıp var. Ayıpsız insan olur mu hiç? Birkaç tanesini sayayım ayıplarımızın: Yatsı namazından sonra, oturup konuşmak ayıp dinen; buna kim riayet ediyor? Gece namazlarını kılmamak ayıp; kim kılıyor bunu? Teheccüd kılacağız. Yatarken abdest alıp, namaz kılıp yatmak lâzımken bunu da yapmıyoruz; bu da ayıp! Sabah namazlarına erken kalkıp camiye yetişmek, herkese nasib olmuyor; bu da günah! Misvak; kaç kişi kullanır bilmem? Diş fırçasını tercih ederiz misvakın yerine. Misvak efdaldir.

Bütün bunların hepsi, ayıpların günahların içerisinde... Tefler, dümbelekler, çalgılar ve televizyonlar. Envâi sairesi... Bunlar hep günahın içerisine girer. Ama bugün, bunların hepsine biz teslim olduk. Hepimizin evinde az çok bir şeyler var. Bunlardan kurtulmak çok zor! Onun için, ayıp kendi ayıbımız. Hadi bakalım bunları at dışarıya! Atamıyoruz. Öyleyse, başkasına da karışma!

Yine buyrulmuş ki:²

---

²Müslim, *Sahîh*, c.XIII, s.212, no:4867; Tirmizî, *Sünen*, c.X, s.199, no:2869; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I s.261, no: 221; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.252, no: 7421; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.261, no:1695; Ebû Hüreyre RA'dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.VIII, s.309, no:2262; Müslim, *Sahîh*, c.XII, s.458, no:4677; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.325, no: 1346; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XIII, s.41, no:4248; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.91, no:5646; Taberânî, Mu'cBeyhakî. *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.94, no:11292; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.105, no:9650; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XX, s.374, no:22386; *Keşfü'l-Hafâ*, c.2, s.331, no:2497.

مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

(ه. حب. حم. عن أبي هريرة؛ ه. عن ابن عباس)

(Men setera müslimen, setera'llàhu fi'd-dünyâ ve'l-âhireh.) “Kim müslüman kardeşinin günahlarını örterse, Allah da onun günahlarını örter, hem dünyada, hem ahirette...”

Kim açar; Allah da onun günahlarını meydana kor, açar! Yâni, nerede olursa olsun, dünyada da onun ayıpları meydana çıkar, rezil olur, öyle gider.

Onun için, “Ayıplarla meşgul olma!” demişler. Hepimizde ayıp var. Kimsenin ayıbıyla meşgul olmayalım. Kendi ayıbımızı tashih edebilirsek, ne mutlu bize...

c. Seveceksen Allah'ı Sev!

Birisi de, sevilecek Zât-ı Ecellü A'lâ yalnız Allah'tır! Her şey sevilir, birçok şeyler var sevilen ama hepsi muvakkat... Hepsi kalacak burada, kimseye yaramıyor. Burası misafirhane!

“—Her gelen gitse gerektir.” dedikleri bir yer.

Onun için, burada bize bu kuvvetleri, bu kudretleri, bu nimetleri veren Hâlik-ı zü'l-Celâl Hazretleri'ne boyun büküp onu sevmek lâzım!

Bakın, hepimizin bildiği bir şey, tımarhanede bir sürü deliler vardır. Gürbüz, sağlam, her şeyi, kuvvetleri yerinde. Fakat akılları olmadığı için, oraya onları, o zavallıları hapsetmişler. Kimseye zararları olmasın diyerekten. Bizde de o akıl olmasa, ne yaparız? Bizi de tıkarlar

oraya... O aklı veren, kim olacak

Allah'tan başka? Hiç kimse verememiştir. O büyük nimetten haberimiz de yok! Birisi gelse dese ki:

“—Şu aklını bana ver; şu dünyayı topuyla sana vereceğim!”

Kim razı olur? Deli bile razı olmaz. Demek, bu kadar büyük nimetin içerisindeyiz de, bu nimeti bize vereni sevmemek elden gelir mi hiç?

Onu sevmek mümkün değil, onun yolladığı Peygamber SAS'ı sevmek değil!

“—Peygamber SAS 1400 sene oluyor dünyadan gideli, onu sevmek nasıl mümkün olacak?”

Ancak, onun sünneti seniyyesini sevmekle mümkün olur. Sünnet-i seniyyesini sevmek, ona uymakla olur. Sünneti seniyyesine uymayan insanın, ben Peygamber'i seviyorum demesi, doğru olmaz! Onun için, Allah hepimizi affetsin...

Üçüncüsü de Sûre-i Fâtiha... Her gün 40 defa okuruz. Günde 50 defa, 100 defa okuyanlar da oluyor. Bunun içerisinde — hepsinin mânâsı geniş de— ayetlerden iki tanesi çok nazar-ı dikkatimizi celbeder:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

(الفاتحة: ۷-۶)

(Ihdina's-sırâta'l-müstakîm. Sırâta'llezîne en'amte aleyhim, gayri'l-mağdûbi aleyhim ve

le'd-dàllîn.) (Fâtiha, 1/6-7) deriz.

Burada Allah'a hamd ü senadan sonra, Cenâb-ı Hak'tan istediğimiz şey sırat-ı müstakîmdir. Sırat-ı müstakîm, İslâm yoludur. "İslâm yolunu isteriz!" diyoruz. Bu İslâm yolu, Peygamber SAS'in ve ashabının gittiği yoldur.

Altta görüyorsunuz, (*gayri'l-mağdûbi*) var. Orada diyor ki:

"—Yâ Rabbi, sakın yehud yolu olmasın, nasarâ yolu olmasın, hristiyanların yolunu istemem! Yolum İslâm yolu olsun yâ Rabbi, Peygamberimiz'in yolu olsun!"

Bunu günde beş defa yalvarırız Cenâb-ı Hakk'a da, yolumuza bakıyoruz, hiç de öyle değil... Sünnet yalnız yemekteki, yalnız namaz kılmaktaki, abdest almaktaki sünnetler değil; çok sünnetler var... Meselâ: Oturuşta sünnet, eve girişte sünnet, çıkışta sünnet, yemek yerken sünnetler... Efendim, kalkışta sünnetler, dualarla beraber... Çeşitli. Bu sünnetlerin hepsi, Peygamber SAS'in sünnetidir. Bu sünnetlere uymamak kerahettir. Kerahet mekruhtur, sevap değildir ki...

Buyrulmuş ki:³

³ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XI, s.48, no:3512; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.50, no:5114; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.75, no:1199; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef* c.V, s.313, no:19747; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.I, s.136, no:216; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.267, no:848; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.I, s.238, no:198; Temmâmü'r-Râzî, *Fevâid*, c.II, s.219, no:720; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LXVII, s.257; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.XXXIV, s.324, no:7653; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.13, no:2099; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef* c.V, s.322, no:19783; Kudâî, *Müsnedü'ş-*

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

(د. عن بن عمر)

(*Men teşebbehe bi-kavmin fehüve minhüm*) “Bir kimse hangi kavme benzerse, o da onlardandır.” Giyinmelerimizde, kuşanmalarımızda, her şeyimizde, İslâm adabına riayet edip İslâm’ca yaşamak gerekir. Saltanat; işte olur bir müddet ama arkası yok! Arkası ölüm... Mezarlık iki şeyden ibarettir. Mezarlık ahiretin kapısıdır. Oraya girdik miydi, iki pencere var: Birisi cennete açılır, birisi cehenneme açılır. Burada hangi pencerenin sahibi olduysak, oraya gömüldükten sonra o pencere sabahta ve akşamda açılır. Sabahta ve akşamda, (*gudüvven ve aşıyyâ*)... Televizyonlarda seyrettiğimiz gibi, orada da cennetteki yerimizi seyreder dururuz. Kudretullah...

Allah muhafaza etsin. Buradan imansız göçer, ahlâksız göçer, kötülüklerle göçer, o cehennemdeki yerimizi görmeye kalırsak, vay halimize! Onun için, ayaklarımızı çok denk almak lâzım!

Şihâb, c.I, s.244, no:390; Abdullah ibn-i Mübârek, *Cihad*, c.I, s.89, no:105; Tâvus RA’dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.447, no:8606; Ebû Hüreyre RA’dan.

Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.VIII, s.179, no:8327; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.451, no: 2965; Heysemî, *Mecmaü’z-Zevâid*, c.X, s.478, no:17959; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.V, s.162, no:7824; Huzeyfe RA’dan.

Abdürrezzak, *Musannef*, c.XI, s.453, no:20986; Hz. Ömer RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.IX, s.10, no:24680; *Keşfü’l-Hafâ*, cII, s.240, no:2436; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XX, s.158, no:21776.

d. Hiç Kimseyi Hakir Görme!

Dünya; zînetü'l-hayattır dünya! Ne olacak, hepsi fani!

Bugün çalım satar insan, şunu yapar, böbürlenir. Tabaka tabaka ya insanlar... Kendinden aşağı bir müslümanı hakir görmekten daha büyük bir günah yoktur! Çok büyük günah... O kardeşini Allah yaratmıştır. Hattâ mahlûkatın hepsi de Allah'ındır. O Allah'ın yarattığı mahlûkatı hor görmek, hakir görmek... Hele müslüman olsun da... Onun bilgisi yoktur, parası da yoktur belki. Sefildir üstü başı da... Olsun ama, Allah'ın kuludur; onu hakir görme! Elinden geliyorsa yardım et! Fakirliğinden dolayı onu ta'yib etme! Bilmez insanların içindeki cevher...

Bizim büyüklerimizin çoğu ümmîdir. Ümmî, cahil değildir. Cahil diye Allah'ı tanımayanlara derler. Ümmî, okumasını yazmasını bilmeyene derler. Peygamberimiz de ümmî idi. Bütün evliyaların çoğu ümmîdir. Okumasını yazmasını bilmedikleri halde, içlerinde merhamet galiptir, şefkat galiptir, sevgi galiptir. Ondan dolayı, Allah-u Teâlâ onları kutub bile yapmıştır. Evliyâ yapmıştır. Üstüne başına bakarsın da hoşuna gitmez ama Allah'ın sevgili bir kuludur.

Onun için, herkese elden gelen hürmet, saygı, zayıfların yardımına koşmak, büyüklere karşı hürmet ve saygıda bulunmak, müslümanların vazifesidir.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

---

⁴ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XIII, s.105, no:4292, İbnü's-Serh RA'dan; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.222, no:7073; İbn-i Ebî

مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا فَلَيْسَ مِنَّا

(د. عن ابن السرح؛ حم. ش. عن ابن عمرو؛ ك. هب. عن أبي هريرة)

(*Men lem yerham sagîrenâ, ve ya'rif hakkı kebîrenâ*) “Kim ki, büyüklerine karşı saygı yapamıyor; küçüklerine karşı şefkat ve merhameti yoktur; (*feleyse minnâ*) bizden değildir.” Onun için, büyüklerimize karşı daima saygı ve sevgi, küçüklerimize karşı da merhamet, şefkat... İslâm zaten bu iki şeyden ibaret diyorlar. Allah hepimizi affetsin... Tevfîkat-ı samedaniyyesine mazhar eylesin... Bu yehud ve nasaraya karşı, hatta hristiyanların kâffesine karşı –hepsi bunların içindedir zaten– Kur’an’ı okuyun! Onu rica edeceğim. Kur’an’ı okumasını muhakkak öğrenin! Tercümeler de var evlerimizde, onlardan da istifade edin! Düşmanlara karşı, Allah-u Teâlâ’nın ne şedit emirleri var! Onunla münasebeti varsa da, icaba göre, ileriye gitmeden...

Onun için, hepimizin kusurları var; kusurları affedelim! Benim de bir sürü kusurum var. Benim de kusurlarımı affedin! Allah sizlerin de kusurlarınızı affetsin... Cenâb-ı Hakk’a dua edin! İnşâallah, sağlık ve afiyetle gidip gelmek nasîb ü müyesser eylesin...

Şeybe, c.VIII, s.339, no:25868; Buhârî, *el-Edebü'l-Müfred*, c.I, s.129, no:354; Ebû Hâtim, *İlel*, c.2, s.240, no:2211, Abdullah ibn-i Amr RA’dan;

Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.197, no:7353; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.7, s.458, no:10979; Buhârî, *el-Edebü'l-Müfred*, c.I, s.129, no:353 Ebû Hüreyre RA’dan.

Hepinize hayırlı ömürler, hayırlı rızıklar, hayırlı afiyetler ihsan eylesin... Dünyanız ahiretiniz mâmur olsun... Günahlarınız mestûr olsun... Diğer günahlarımızı da, Cenâb-ı Hakk'ın fadl ü keremi bol, onları iyiliğe tahvil buyursun... Rahmeti geniştir, büyüktür. Elimizi açarız...

e. Hazret-i Ebû Bekir RA'ın Şiiri

Ebû Bekr-i Sıddîk Hazretleri'nin manzûmesi çok büyüktür. Onu inşâallah, gelince belki, bir levha olarak çıkartır, bütün müslüman kardeşlerimize veririz.

Rehberimiz o! O, büyüklüğü ile beraber, kendisi için:

ذَنْبُهُ ذَنْبٌ عَظِيمٌ فَاعْفِرِ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ
شَخْصٌ غَرِيبٌ مُذْنِبٌ عَبْدٌ ذَلِيلٌ

Zenbühû zenbün azîmün, fağfiri'z-zenbe'l-azîm; İnnehû sahsün garîbün, müznibün abdün zelîl.

[Ya Rabbi, onun günahı büyüktür, onun büyük günahını bağışla! Muhakkak ki o, garip, günahkâr bir şahıstır, zelil bir kuldur.] diyor.

قَالَ يَا رَبِّ ذُنُوبِي مِثْلَ رَمْلِ لَا يُعَدُّ فَاعْفُ
عَنِّي كُلَّ ذَنْبٍ وَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

Kâle yâ rabbi zünûbî, misle remlin lâ yuad; Fa'fu annî külle zenbin, fa'sfahi's-safha'l-cemîl.

“—Yâ Rabbi, günahlarım o kadar çok ki; kumlar nasıl sayılamazsa, onlar da sayılamaz. Benim bu sayısız günahlarımı sen güzellikle, hoşlukla affeyle yâ Rabbi!” diyor.

Bunu diyen pîrimiz... Biz ondan sonra, ufacık meziyetlerimizle böbürlenirsek, elbette bize lâayık olmaz. Onun için, bütün kardeşlerimize bu nasihatları söyleyin!

Allâh... Hepimiz rahmet-i ilâhiyeye muhtacız. Hiç kimse ameliyle cennete girmeyecek Başımızı secdeden kaldırmazsak, gece gündüz oruç tutup, namaz kılsak; yine cennete girmeye lâayık olamayız. Cennete ancak, Allah'ın rahmetiyle gireceğiz.

Onun için, Allah'ın rahmetine sığınalım! Allah affetsin kusurlarımızı da, bu cennete giren kullarının arasına bizleri de kabul etsin inşaallah...

*Allâhümme innâ nes'elüke temâme'n-ni'meh...
Ve devâme'l- âfiyeh... Ve hüsne'l-hâtimih...
Bi-hürmeti'l-fâtihah!*

Mehmet Zahid KOTKU

26. 04. 1979 - İskenderpaşa Camii

(Perşembe, Umreye giderken)

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü